

Jeg mener også, at udenrigsministeren må tage til indtægt, hvad der er foregået de sidste over 50 år med hensyn til USA og Grønland og Danmark. Vores mistænkeliggørelse, som udenrigsministeren kalder det, jeg vil hellere sige kritiske holdning til tingene, men mistænkeliggørelsen, som udenrigsministeren siger, har jo baggrund i hele historien. Den har baggrund i de sidste 55 års gøren og laden i Grønland og den måde, de skiftende danske regeringer har behandlet sagerne på.

Der skal meget til for at vende det billede. Jeg vil da gerne kvittere for de bestræbelser, som regeringen inklusive udenrigsministeren gør sig for at ændre billedet af gensidig mistillid. Men vi må have nogle bedre ting på bordet.

(Kort bemærkning).

Lars-Emil Johansen (SIU):

Atomvåbendeponering, tvangsflytning af befolkning, styrt af B-52 fly, usikkerhed om lossepladsers indhold. Undskyld, udenrigsminister, men det har gjort mig meget skeptisk over for, om Danmark overhovedet formår at varetage grønlandske interesser i Thulesammenhæng.

Nu betegner udenrigsministeren mit indlæg som en uværdig tale, der undervurderer de grønlandske politikere. Det er absolut ikke min holdning. Men jeg har en baggrund, som jeg sagde, det er en ond lektie, Grønland har måttet lære gennem årene. Jeg beklager meget, at udenrigsministeren føler sig dybt deprimeret på grund af disse forhold. Det er også en deprimerende oplevelse. Men til trøst for regeringen vil jeg gerne sige, at jeg betegnede principerklæringen som et lille fremskridt, men dog et fremskridt.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen vil jeg sige, at der er sket ting i fortiden, som selvfølgelig ikke er smukke. Jeg synes dog ikke, at de første taler var præget af, at det var den fjerne fortid, man talte om, men den nære fortid, faktisk forhandlingsforløbet, og forestillinger om, hvordan vi havde behandlet Grønland under denne regering.

Jeg kan også sige, at hr. Niels Helveg Petersen som udenrigsminister også kørte den samme linje som jeg: ligeværdighed. Så derfor er det altså nu – og det er jeg glad for er blevet præciseret

– fortidens synder, som stadig væk sidder i blodet, og det har jeg forståelse for. Det har jeg forståelse for, respekt for.

Derfor har jeg også ligesom min forgænger gjort meget for at sørge for, at Grønland har været inddraget hele vejen i alle disse forløb og har været ved siden af mig ved alle de forhandlinger, hvor det har haft relevans. Og vi har altså meget omhyggeligt arbejdet med teksterne og med forslagene.

Men jeg respekterer, at det er fortiden, der sidder i blodet, og det er selvfølgelig vores opgave at vise, at fortid er fortid og forbliver fortid.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige: Det, der er tale om, er et missilforsvar, som jo ikke står der i morgen. Der er tale om et langtrækkende perspektiv, og som jeg altid har sagt, så skal man tænke udenrigspolitik 10-20 år frem i tiden. Det er for sent, hvis man begynder at se bevægelser med missiler foran sig om 10 år, så at begynde at reagere. Man skal altså forudse en trusselsmulighed for at gøre truslen mindre.

Det kan så være, at den trussel aldrig bliver aktuel. Det ved vi jo ikke, vi taler om fremtid. Så er pengene spildt. Det er så amerikanerne, der har spildt deres penge. Det er også muligt, truslen bliver relevant, og så vil man blive utrolig kritiseret, hvis man havde stået i situationer, hvor man kunne have foregribet truslen. Havde vidst, den kunne komme, og ikke havde handlet. Så er historiens dom hård.

Politikere handler jo altid i nutiden. Man bliver dømt i fremtiden, og vi kan ikke vide, hvordan det kommer til at gå. Men vi ved da alle sammen i dag i hvert fald, at skrøbelige stater er der. Der er også skrøbelige stater med ballistiske missiler, med atomare våben.

Kl. 12.35

Vi ved jo også godt, at ved Sovjetunionens sammenbrud forsvandt der i hvert fald nogle kilo uran, som ingen har kunnet fortælle hvor er henne. Det vil altså sige, at det er en risiko, som man er nødt til at indregne.

Så vil jeg godt lige for en ordens skyld sige, at det er korrekt citeret, det, hr. Villy Søvndal citerer, fuldstændig korrekt. Men må jeg have lov at citere de næste to linjer, som hr. Villy Søvndal ikke citerede? Der står: »På den anden side er det mere sandsynligt, at eksistensen af et missilforsvar på forhånd vil afholde lande fra at søge ind på en meget besværlig og meget dyr vej.« Mere sandsynligt!